

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 109

Izlazi subotom

Zagreb, 22. siječnja 2011.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Domoljubna i državotvorna hrvatska stranka u pripremi
Zagreb, Pete poljanice 7

PREDPRISTUPNA ISKAZNICA

Broj: 003

Lovorka Dragun Mirković

dipl. oec.

Ustrojni odbor

Korak naprijed

Urednički osvrt

PRIPREMATI SE ZA NOVI RAT SA SRBIJOM

Ivan Škrlec

NAZIVI POLITIČKIH STRANAKA

Leo Pločkinić

PO BOŠNJAČKI

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV
PRIDRUŽITE NAM SE!**

Naklada
30.000 primjeraka
Glasnik je besplatan

PRIPREMATI SE ZA NOVI RAT SA SRBIJOM

Sa Srbijom se nije šaliti.

“U 'Jugoslavenskom istoriskom časopisu' iznio je prof. St. Stanojević svoje poglede o podjeli historijskih perioda i to naročitim obzirom na podjelu 'jugoslovenske historije'. Prof. Stanojević smatra, da je zastarjelo ono mišljenje, koje polazi sa pretpostavke, da se povijest ne može dijeliti na osnovu točno određenih datuma; prof. Stanojević naprotiv tvrdi, da se pojedina razdoblja povijesti nekoga naroda mogu točno fiksirati čak i danima. Tako on misli, da se historija Srba može podijeliti na dva osnovna razdoblja; prvo teče do 1. prosinca 1918. god., a drugo od tog dana dalje. Njemu je naime Jugoslavija neposredni rezultat srpskog ustanka od 1804. god. i prvi prosinac od 1918. nije drugo nego konačna točka onoga vjekovnog napora i puta, kojim se je središnje srpsko pleme iz svo-

je početne jezgre u Raškoj postepeno širilo i osvajalo Balkan. Po mišljenju prof. Stanojevića naime momenti, koji odlučuju u određivanju povijesnih razdoblja, to su oni događaji, 'koji su bili presudni i odlučni bar za onaj deo naroda, koji je tokom vremena u svom razvitku došao u položaj, da bude nosilac i pretstavnik celoga naroda ili narodnog ili državnog života'." (Dinko Tomašić: "Politički razvitak Hrvata", Zagreb, 1938. - str. 213)

Nekad Stjepan Radić, danas Tihomir Purda. Opet ćemo mi ratovati sa Srbijom. Na žalost ne znamo kad će to biti. U svakom slučaju trajno nam je pripremati se za novi rat sa Srbijom.

t.d.

SADRŽAJ

Pripremati se za novi rat sa Srbijom	2
dr. sc. Tomislav Dragun: Hrvatski uljudbeni pokret kao domoljubna i državotvorna stranka (1).....	3
Ivan Škrlec: Nazivi političkih stranaka	4
Lao Pločkinić: Po bošnjački	6
Mate Ćavar: Kako očistiti Hrvatski Sabor od jugokomunističkih elemenata	10
Diana Majhen: SDP, IDS I HNS – na vlast ili u zatvor?..	11
Branko Stojković: Kad vam velim – pseće novinarke i novinari u bludnoj perverziji!.....	13
Mile Budak: Bazalo (46)	14
Josip Badalić D.I.: Božli pustolov (13)	15

HRVATSKI ULJUBDENI POKRET KAO DOMOLJUBNA I DRŽAVOTVORNA HRVATSKA STRANKA (1)

dr. sc. Tomislav Dragun, predsjednik pri osnutku, Zagreb

Nismo neiskusni.

Kamo li naivni. Znamo svoj posao, jednako kao i ciljeve kojima težimo.

Nakon osam punih godina velikog i ustrajnog rada prsluk udruge postao nam je pretijesan. Morali smo pronaći komotnije odijelo.

Skupština održana 8. siječnja 2011. u Ljubljani odlučila je: **Hrvatski uljudbeni pokret postaje – domoljubna i državotvorna hrvatska stranka.**

Kada? Tijekom ove, nadamo se, izborne godine.

Neki će reći, čemu još jedna stranka? Upravo tako, kao da dosad uopće nismo niti postojali. Prijatelji iz Hrvatske Čiste Stranke Prava, vjerojatno ne misleći na nas, protiv su osnivanja novih stranaka, posebno onih "pravaških". Jer, time se, navodno razbija cjelina hrvatskog nacionalnog biračkog tijela i bića. Predlažu 10.000 članova za osnivanje nove stranke (ne znam zašto ne 100.000 ili 1.000.000).

Mi bismo, budući su nam vrlo bliski, želimo li nastaviti s političkim djelovanjem, morali tako prijeći u Hrvatsku Stranku Prava ili u Hrvatsku Čistu Stranku Prava.

Taman posla!

Kakva nam je pomoć s te strane došla tijekom proteklih osam godina? Nikakva. Nije nam niti nuđena.

Mi, unatoč tomu, iza sebe imamo rezultate, ali i snagu. Moć. Ukazali smo, vlastitim dokumentima, na programiranu zloću i dugotrajnu štetnost aktualnog hrvatskog političkog, državnog, društvenog i gospodarskog sustava. Te se aktivno, neuvijeno, na ot-

vorenoj pozornici, borili protiv njega. Utemeljili smo Časni lustracijski sud i Uljudbenu hrvatsku vladu. Javno. Reafirmirali smo nacionalne vrijednosti iz doba Nezavisne Države Hrvatske. Ne skrivajući se, proglasili smo 26. prosinca 2009. Trg Dr. Ante Pavelića, Poglavnika NDH, u Zagrebu.

Tako ćemo i nastaviti.

Imamo internetski tjednik "Glasnik" (s obnovljenim forumom) i 96.000 dostupnih e-mail adresa. Imamo tri internetska mjesečnika (dijelom povremenika): "Ognjište", "Državu Hrvatsku" i "Hrvat Europejac" (odvojena izdanja na hrvatskom i engleskom jeziku). Imamo tiskani mjesečnik "Država Hrvatska". Imamo internetski portal www.hrvatskauljudba.hr (uskoro s obnovljenim forumom), ali i internetsku televiziju www.svakovamdobro.hr. Imamo izdavačke kuće Nakladnu zadrugu "Ognjište" u Zagrebu i "Prizma Studio" u Ljubljani. Tijekom prošle godine izdali smo 17 – zaista hrvatsko-državotvornih - naslova.

Ne pozivamo vas u stranku. Ima nas već sada dovoljno za onih zakonskih 100 osoba, odnosno za onih 130, koji su nam potrebni. **Bit ćemo elitna i kadrovska stranka.** Masovnost ostavljamo onima, koji još uvijek smatraju dinosaura jačim od miša. Debelo crijevo i WC poželjnijim od mirisa slobode.

Gavrilo Princip uništio je Austro-Ugarsku, a neki hrvatski dečki tamo neke 1934. mrsku nam Jugoslaviju. Kaj ne?

Može se. Može se. Mnogo se može. Čak i bez vatrenih pistola. Primjerice knjigom: **PRVI HRVATSKI ŠPORTSKI KLUB GRADJANSKI – 26. TRAVNJA 1911.-2011.** (naskoro u našoj nakladi).

Što još?

Reći ćemo vam to u slijedećim brojevima Glasnika.

**Hrvatski uljudbeni pokret
Domoljubna i državotvorna
hrvatska stranka
ZAGREB**

NAZIVI POLITIČKIH STRANAKA

Ivan Škrlec, dipl. inž. el., tajnik HČSP grada Zagreba

Na internetskim stranicama Ministarstva uprave Republike Hrvatske uredno je naveden *Zakon o političkim strankama*, kojim se utvrđuje pravni položaj, uvjeti, način i postupak osnivanja, registriranje i prestanak rada političkih stranaka. Dakle, na svakome tko poželi osnovati novu stranku na hrvatskoj političkoj sceni jest poduzeti sve korake u skladu sa za to zakonski propisanim procedurom. No, što predstavlja osnivanje političke stranke koja izravno krši zakon?

U točki 2. članak 11. Zakona o političkim strankama od 30. srpnja 1993. godine stoji sljedeće: "Odbit će se zahtjev za upis u registar političkih stranaka ako se naziv jasno ne razlikuje od naziva već registriranih političkih stranaka. Ako se Ministarstvu uprave dostave dva ili više zahtjeva za registraciju političke stranke s istim nazivom, odobrit će se zahtjev za upis one političke stranke koja je prva podnijela zahtjev."

Zakon je mijenjan i nadopunjavao 1996., 1998. i 2001. godine, no točka 2. članak 11. nikada nije mijenjan.

U registru političkih stranaka, pod rednim brojem 19. nalazi se Hrvatska stranka prava (HSP), uvedena u registar 27. veljače 1990. godine. Hrvatska čista stranka prava (HČSP) registrirana je 25. veljače 1993. godine pod rednim brojem 83. Promatrano s povijesnog gledišta, nitko nema pravo osporiti nazive HSP i HČSP, jer je oba naziva (u skraćenom obliku, bez pridjeva hrvatska) osmislio dr. Ante Starčević, otac pravaštva, sa svojim suradnicima još 1861. godine, odnosno 34 godine kasnije. Ako bi netko i imao namjeru osporiti naziv HČSP temeljem Zakona, to ne bi mogao učiniti jer je stranka obnovljena prije njegova donošenja.

U registru se još nalaze, od pravaških stranaka, Hrvatska stranka prava - 1861 (red. br. 97; 17. srpnja 1995.), Autohtona - hrvatska stranka prava (red. br. 154; 30. travnja 2003.), Hrvatsko pravaško bratstvo (red. br. 170; 14. lipnja 2004.), Hrvatska pravaška zajednica (red. br.

199; 24. listopada 2007.) i Hrvatska stranka prava dr. Ante Starčević (red. br. 211; 15. listopada 2009.).

Uzevši u obzir spomenutu činjenicu da su prije donošenja Zakona postojali samo HSP i HČSP, kako je moguće da provoditelji zakona nisu vidjeli sličnost u nazivu kasnijih pet nabrojanih stranaka s izvornim nazivom - Stranka prava? Pogotovo se to odnosi na posljednju osnovanu stranku koja ima potpuno identičan naziv s izvornom, uz dodatak imena i prezimena osnivača, Oca Domovine. Svatko sposoban samostalno razmišljati i donositi odluke temeljem vlastite procjene, a ne prihvatiti zdravo za gotovo sve što mu servira većina današnjih medija, koji su ulogu nositelja informacija zamijenili ulogom oblikovanja javnog mišljenja i koji, u suštini, prenose svega 10-ak posto točnih i provjerenih informacija, zaključit će samo jedno - jedini i najozbiljniji konkurent današnjoj vladajućoj kasti jesu ujedinjeni pravaši. Toliko ozbiljni da bi potpuno ujedinjeni mogli, u ovo krizno vrijeme, čak i pobijediti na predstojećim izborima. No, toga se ne boji samo *Zajednica*, već i *Partija*. Obje se boje moguće "hrvatizacije" političke scene u RH i zato se dopušta usitnjavanje i slabljenje pravaša, jer to je u interesu europeizacije koju konstantno spominju i centar i ljevica.

Iz svega navedenog vidljivo je kako je recept za osnivanje stranke vrlo jednostavan; ona samo treba nositi pravaški predznak i dozvola Ministarstva uprave dobije se vrlo brzo. No, što kada netko poželi registrirati stranku sličnog naziva kao i HDZ? Je li i tada procedura tako jednostavna i brza? Naravno da nije niti jednostavna niti brza, već je to nemoguće! Naime, dok je Ministarstvo uprave djelovalo pod nazivom Središnji državni ured za upravu, zaprimili su zahtjev za osnivanjem političke stranke HDZ Vukovar 1990. Naravno, zahtjev je odbijen jer naziv previše podsjeća na HDZ. Također, Ministarstvu uprave nekoliko je puta poslan zahtjev za registriranjem stranke HDZ dr. Franjo Tuđman, no zahtjev je, naravno, odbijen.

Osobno, kao tajnik HČSP grada Zagreba, već više od 3 mjeseca šaljem svakodnevne e-mail upite g. Davorinu Mlakeru i Ministarstvu upra-

ve s kratkim pitanjem: "Kako je moguće osnivanje toliko pravaških stranaka, a nije dozvoljeno osnivanje HDZ dr. Franjo Tuđman, odnosno HDZ Vukovar?" Moje jasno pitanje zahtjeva sažet odgovor od nekoliko riječi, no odgovora nema i nema. Posljednjih mjesec dana uporno zovem informacije Ministarstva, a do sada mi se samo jednom javila jedna gospođa koja je prepoznala što želim čim sam rekao svoje ime i prezime, te je rekla kako će osobno urgirati kod ministra na brzom odgovoru. Dotična je gospođa bila izuzetno ljubazna, a ja sam Ministarstvo dodatno pohvalio na odličnim internetskim stranicama, uz komentar kako je sve to ipak samo fasada, te da ljude zanimaju odgovori na pitanja, a ne estetika i ljubaznost. Na žalost, od tada se nitko ne javlja na informacijama, odgovora na moje ponovljene upite nema, a razlog je sva trulež nakupljena u toj zgradi s prekrasnom fasadom i ljubaznim vratarom. Jasno, odgovora nema jer ga ne može niti biti.

Ima još jedan detalj koji stvara dodatnu pomutnju kod glasača, a mogao bi se vrlo lako otkloniti kada bi bilo političke volje. Nije li logično postaviti pitanje zašto je dovoljno svega 100 punoljetnih poslovno sposobnih državljana Republike Hrvatske za osnivanje političke stranke (točka 2. / članak 6. Zakona)? To je apsurd, jer 100 ljudi je tek nešto više od 0,02 promila ukupne populacije RH. Kada bi se ta ljestvica podigla na barem 10.000 osoba (manje od 3 promila) potrebnih za registriranje političke stranke situacija bi bila, običnom glasaču, znatno jasnija i bistrija, jer tada ne bismo imali toliko stranaka sličnog naziva na političkoj sceni (uzmimo za konkretan primjer pravaške stranke, iako njih ima toliko zbog ranije navedenih razloga, odnosno stranke zelenih - njih čak 7), izbjegli bismo pojavu stranaka čiji je jedini cilj liječenje taštine svojih lidera (Alijansa za pravnu državu, Nacionalni demokrati, Nova generacija, Sjedinjene nezavisne liste, Srednjoeuropska akcija i sl.), ne bismo imali minorne stranke isključivo regionalnog i gradskog karaktera (Autonomna regionalna stranka Hrvatskog primorja, Gorskog kotara, otoka i Rijeke, Banijska demokratska stranka, Dalmatinska autonomaška stranka, Demokratska stranka slavonske ravnice, Istarska socijaldemokratska nezavisna stranka, Moje malo Međimurje, Podravska stranka, Zagorska stranka, Građanska stranka

Sisak, Karlovačka stranka, Liga za Brod, Lista za Rijeku, Paška stranka, Rapski pučki sabor i sl.). Time bismo spriječili rasipanje glasova glasača i uzaludno zaokruživanje imena stranaka orijentirane na dob i spol glasača (Akcija hrvatskih umirovljenika, Akcija mladih, Demokratska stranka umirovljenika, Hrvatska stranka mladih, Savez hrvatskih umirovljenika i seniora, Demokratska stranka žena i sl.). Tim ograničenjem potpuno bismo prekinuli političku getoizaciju nacionalnih manjina (Bošnjačka demokratska stranka hrvatske, Demokratska partija Srba, Hrvatska romska demokratska stranka, Nova srpska stranka, Partija podunavskih Srba, Stranka Roma hrvatske i sl.) i omogućili njihovu potpunu i brzu integraciju u hrvatsko nacionalno biće. Jer, kakav program Istarske stranke imaju za Slavoniju ili Dalmatinske za Zagorje? Kakav plan za buduća pokoljenja imaju stranke umirovljenika? Imaju li te stranke mladež i koja je dobna granica za istu? Kakav program stranka žena nudi muškarcima? Kako se Hrvat može afirmirati unutar stranke jasnog srpskog ili romskog karaktera? Siguran sam kako postoji dosta razloga za postojanje svih pobrojanih stranaka, no još je više razloga za njihovo eliminiranje jednostavnim zakonskim okvirom. Samo, njihovo uklanjanje "nekome" nije u interesu.

Jasno mi je da će sada početi napadi na HČSP, jer niti mi nismo parlamentarna stranka (više / još), pa se ljudi s pravom mogu pitati odakle nam pravo pozivati na eliminiranje pojedinih stranaka. No, to pravo nam daje činjenica da HČSP ima u svojoj srži snažan nacionalni program prihvatljiv kako svim hrvatskim regijama, tako i svim dobnim, spolnim i nacionalnim skupinama.

Za kraj - ostavljam jasnu poruku svima koji su možda pomislili drugačije. HČSP ne želi uništiti pravaško zajedništvo i ujedinjenje svih pravaša, na čemu se radi već duže vrijeme. Dapače, mi ga želimo proširiti na sve stranke domoljubne orijentacije s jasno definiranim nacionalnim ciljevima. Samo, tražimo jasan odgovor Ministarstva uprave (koji mi znamo, no ne zna velika većina građana); zašto se uporno radi na destrukciji pravaštva, ako se zna da je to jedina izvorna hrvatska politička opcija?

PO BOŠNJAČKI

Leo Pločkinić, Mostar

Kaznenu prijavu protiv Bakira Hadžiomerovića, urednika emisije „60 minuta“, Damira Kalletovića, novinara emisije „60 minuta“, Novinarske ekipe „60 minuta, Uredničkog kolegija FTV-a, Zlatka Lagumdžije, predsjednika SDP-a i NN osoba uputila je Federalnoj upravi policije u Sarajevu, Državnom odvjetništvu RH – USKOKu i Državnoj agenciji za istragu i zaštitu (SIPA) 7. siječnja 2011. Nevladina organizacija Croatia libertas iz Mostara

Dakle:

Bakir Hadžiomerović, urednik "60 minuta" na Federalnoj televiziji, reketario je u junu 2007. godine zagrebačku INA, te mu je plaćeno 30.000 eura u gotovini.

Potvrđuje to **istraga i protokolirani dokument** koji je poslao direktor poduzeća "Interina" d.o.o. iz Mostara, u vlasništvu korporacije INA, Franjo Božić predsjedniku Uprave u Zagrebu Tomislavu Dragičeviću u kojem ga obavještava da je po njegovom napatku "obavio razgovor s g. Bakrom Hadžiomerovićem" pa dogovorio da ovaj više ne napada u svojoj emisiji konzorcij INA-MOL-ENERGOPETROL "poradi čega mu je plaćeno 30.000 eura u gotovini". Od tada u "60 minuta" prestaju svi napadi na ovaj konzorcij.

Dokument koji je objavljen u "Nezavisnim" također imaju državni odvjetnik Mladen Bajić, USKOK i policija Hrvatske i ozbiljan je dokaz korupcije u koju su umiješani i oni koji su novac dali i oni koji su novac primali.

Kao što je dobro poznato, Tomislav Dragičević bio je u INA eksponent bivšeg premijera Stipe Mesića, koji ga je na tom mjestu uspio održati političkim dogovorom sa Sanaderom, u sklopu njihova obostrano korisnog no nepostojećeg "pakta o suradnji i nenapadanju". Bosna je bila važna domena Mesićeva vanjskopolitičkog angažmana.

U javnosti već je bilo indicija da se Bakirovih

"60 minuta" izdržava "vanbudžetskim" prihodima od oglasa koje daju politički naručioc koji sponzoriraju određene medijske reketaške operacije.

Udruga potrošača iz Mostara objavila je tako dokumente koji pokazuju da mostarski mobilni operator "Eronet", u manjinskom vlasništvu zagrebačkog T-HT, plasira neproporcionalnu količinu oglasa u tu Bakirovu emisiju u kojoj se istodobno napadalo političare mostarskog HDZ-a, i to baš protivnike onih hrvatskih političara koji kao predstavnici vlasti sjede u Upravnom odboru toga većinski javnoga poduzeća. Valjani potrošači dostavili su papire Hrvatskom saboru, odnosno njegovu odboru za medije, ali teško se tu moglo što dokazati s obzirom na činjenicu da je Bakirov FTV magazin zaista gledan, te da Bakir, kao bošnjački integralist na liniji Lagumdžijinog "postnacionalističkog" unitarizma ionako napada sve političare nacionalnih stranaka, dok su grubost, uvrede i diskvalifikacije kakve ne bi mogle proći nigdje u civiliziranom svijetu, naprosto svojstveni njegovu stilu.

Bakir Hadžiomerović reketario Centrotrans te nekoliko hrvatskih tvrtki iz Srednje Bosne

Dokaz da Bakir doista jeste reketar ne trebaju se tražiti samo u INI. Mogu se pronaći u samoj arhivi FTV-a. Naime u nekoliko emisija FTV-a pri kraju same emisije Bakir H. je imao običaj najavljivati prijeteće priloge u sljedećoj emisiji koji kasnije nikada ne bi bili objavljeni.

Zanimljiv je slučaj Centrotransa i kriminala u njemu. Nekoliko puta na kraju emisije 60 minuta, Bakir Hadžiomerović znao je najaviti "ekskluzivni" prilog o Centrotransu u idućoj emisiji, i tako iz tjedna u tjedan a da prilog nikada nije objavljen.

Ne baca li to očitu sumnju na praksu reketa ovog partijskog novinara? Je li od Centrotransa reket uzimao na rate ili ih je strašio dok nisu platili? O tome bi se trebalo pozabaviti tužiteljstvo BIH. No s obzirom koliko to isto tuži-

teljstvo zabušava s Aferom Reket i koliko bahato američki igrač Zlaja prijeti privođenjem i sudovima kao da su sudovi njegovi privatni, za očekivati je da od tog neće biti ništa.

Pored te informacije dobili smo i nekoliko anonimnih dojava iz Srednje Bosne u kojima nam posjetitelji javljaju da je u samoj Srednjoj Bosni nekoliko hrvatskih tvrtki platilo reket Bakiru.

"Kamere 60minuta jednostavno su upadale u Kiseljak, Kreševo, Vitez, prijetilo se priložima koji na kraju nikada nisu objavljeni. Pitajte gazde tih firmi ako vam budu smjeli reći, ali neće jer su i oni korumpirani."

Kakva je praksa 60minuta najbolje govore i slučajevi mnoštva nepodobnih političara koji nisu na SDP liniji i kojima bi redovno novinari 60minuta prije puštanja samog naručenog priloga, točnije političkog reketa slali poruke tipa "sutra te deremo, pozdravi se s karijerom" pokušavajući na taj način iznuditi promjenu političkog stava dotičnog.

Najbolji dokaz kako FTV služi ne samo kao Bakirov privatni reket obrt nego i kao SDP-ova reketaška prćija jeste slučaj Bože Ljubića. Sve dok je bio kooperativan bio je pozivan kao redovan gost na tu TV kuću. Od dana kada je stao uz Čovića, Ljubića je progutao medijski mrak.

Urednik i novinar emisije FTV-a "60 minuta" Bakir Hadžiomerović i Slobodan Vasković reketirali su i banjalučkog biznismena Đorđu Davidovića.

Davidović je potvrdio da su oni u februaru preko kurira pokušali da mu uzmu reket u iznosu od 10.000 eura.

"Kurir mi je rekao da su ga poslali Borko Džajić i Slobodan Vasković i da se sprema jedan veliki napad u emisiji FTV-a '60 minuta' protiv kompanije 'Ekvator'. Rekao je da, ako im po njemu pošaljem 10.000 eura, koje bi odnijeli Bakiru Hadžiomeroviću, tog emitovanja neće biti", rekao je Davidović i dodao da se to desilo u hotelu "Palas", te da mu je kurir novac tražio pred dva svjedoka. Davidović je, pre-

ma sopstvenom priznanju, pred svjedocima kuriru rekao da on nikome ne plaća rekete, a da je kurir dodao da razmisli još dva-tri dana.

"On je došao nakon dva-tri dana i pitao hoću li da platim. Ponovio sam da nikada nisam platio reket niti da ću ikome platiti i dodao neka pišu šta god hoće. Poslije toga, u emisiji '60 minuta' koja je emitovana 8. marta, maksimalno su me ispljuvali. Vasković je slikao šahtove, izvještavajući da su me neki dužnici držali u šahtu tri dana. Poslije toga podnio sam tužbu protiv FTV-a i emisije '60 minuta', te protiv Hadžiomerovića i Vaskovića", kaže Davidović. U tužbi od 25. maja, koja je podnesena Osnovnom sudu Banjaluka, navedeno je da je u toj emisiji "60 minuta" emitovan niz neistina o tužiocu. "Nijedan dokaz nije objavljen za tvrdnje iznesene u toj emisiji da je Đorđe Davidović kriminalac, da su Milorad Dodik i tužilac ukrali 3,5 miliona KM, da je Davidović 'stari kriminalac', da je tužilac više vremena u periodu do dolaska Dodika na vlast provodio vozeći se u gepeku lokalnih mafijaša nego što je po zemlji hodao, zbog dugova koje ima prema njima", navodi se u tužbi.

Davidović kaže da se Osnovni sud oglosio mjesno nenadležnim i cijeli predmet uputio Opštinskom sudu u Sarajevu.

"Advokati koji me zastupaju na to su 4. novembra uložili žalbu Okružnom sudu Banjaluka, na koju još čekamo odgovor", kaže Davidović.

Organiziranost udružene mafijaške organizacije, razmjeri i kapacitet djelovanja

Godine 2001. na vlast je došla tzv „Alijansa za promjene“ koju je predvodio SDP BiH i njen predsjednik Zlatko Lagumdžija. Otvara se ogroman politički prostor za instaliranje kadrova SDP-a na Federalnu TV i neke druge državne medije, pa tako Zlatko Lagumdžija posredstvom svojih kadrova pokreće emisiju „60 minuta“ i na mjesto urednika postavlja Bakira Hadžiomerovića kao vlastitog egzekutora za odstrel i diskriminaciju političkih oponenta.

Još od tada se SDP BiH financirao kroz reket, iznude i prijetnje. Čitav finansijski sustav financiranja kampanje za opće i općinske izbore od 2002., 2004., 2006., 2008, i posljednje opće izbore od 2010. godine polazio je od financiranja novcem dobivenim od iznude, reketarenja i ucjena te prikupljanjem novca od iznajmljivanja objekata koji se vode u državnom vlasništvu ali ih SDP BiH mimo regularnog sustava naplate poreznih davanja iznajmljuje i sredstva usmjerava u tzv. crne fondove koji se vode na imena fizičkih osoba.

Na potpuno isti način se financiraju potpuno neovisno i medijski krugovi Zlatka Lagumdžije poput novinara-reketaša Bakira Hadžiomerovića i kruga koji je organizirao do u detalje. Urednički kolegij FTV-a tako se stavio u zaštitu „kolega“ za koje su znali kako se bave iznuđivanjem novca te je u tu svrhu organizirao i emisiju „Odgovorite ljudima“ u kojoj su se javnosti pokušali objasniti i prikriti razmjeri ove korupcionaške afere. Ovim je počinjeno kazneno djelo prikrivanja, ali postoje i jake indicije kako je zapravo riječ o širokom krugu osoba koje su dio

udruženog mafijaškog poduhvata koji je svoju zaštitu pred zakonom vidio u zaštiti novinarske profesije i novinara ali su i oni uživali u nezakonito stečenom novcu, imovini i pogodnostima. Novinari nisu iznad zakona već su i kao ostali građani podložni zakonskim normama a čak i više jer moraju služiti kao primjer, a ne biti dio mafijaške političke organizacije.

Sustav rada i način djelovanja

Bakir hadžiomerović u „svojoj“ emisiji „60 minuta“ javno prozove određeno poduzeće ili pojedinca provokativnim prilogom ili komentarem. Određena osoba ga telefonski nazove ili on nazove istoga: „Ukoliko ne želite da ime Vaše kompanije (ili vaše ime) javno ne prozivamo u 'skandaloznim' priložima – možemo se naći i popiti kavu“. Ako je odgovor pozitivan, na kavi se odmah dogovarao „zadovoljavajući“ iznos u eurima a ako se „žrtva“ reketa ne slaže, prozivka u emisiji se nastavlja u nedogled dok žrtva ne isplati reket.

Iznos se dogovarao u eurima kako bi jednostavnije i bez razlike u tečaju ostajao jače sredstvo plaćanja i korištenja. Dio ovako zarađenog novca se na ruke davao za kampanje i potrebe financiranja SDP-a BiH i njegovih dužnosnika.

Podsjećanja radi, protiv Zlatka Lagumdžije je završena istraga u drugom, potpuno sličnom slučaju iznude i reketarenja biznismena.

U istrazi koju smo proveli, došli smo do zapanjujućeg podatka kako su različite mafijaške frakcije iz različitih dijelova BiH i entiteta plaćale naručene TV priloge jednih protiv drugih.

Reketarenjem je ucijenjeno od 2002. godine pa na ovamo: preko 50 različitih poduzeća, preko 200 fizičkih osoba, 10 državnih institucija. Iznos koji je na ovaj način prikupljen se procjenjuje na preko 3 milijuna KM. Ovaj iznos korepondira s nekretninama i drugom imovinom koja se nalazi na imenima prijavljenih i njihove bliže i dalje rodbine. Istraga koju smo proveli je samo vrlo mali dio spoznaja do kojih smo došli ali nesumnjivo možemo potvrditi kako je Zlatko Lagumdžija bosansko-hercegovački Ivo Sander.

Hrvatska knjižara

internetska knjižara i antikvarijat

Vam predstavlja nova izdanja knjiga:

dr. sc. Tomislav Dragun

NOVO!

**Ustaše
i
partizani
Jure
Francetić
i
Ivica
Todorić**

Cijena: 150,00 kuna

OGNJIŠTE Nakladna zadruga, Zagreb, Pete poljanice 7,
PJ Hrvatska knjižara, Zagreb, Četvrte poljanice 8, www.knjizara.hrvatskauljudba.hr,
e-mail: lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com, naklada.ognjiste@gmail.com

KAKO OČISTITI HRVATSKI SABOR OD JUGOKOMUNISTIČKIH ELEMENATA?

Mate Ćavar, Savjet slobodne Hrvatske, Zagreb

Najnovije zasjedanje Hrvatskoga sabora od 27. listopada o. g. pokazalo je sav sjaj i bijedu saborskih zastupnika.

Tko je to slušao i promatrao na kanalima hrvatske dalekovidnice, Drugi program i kanal Plus, vidio je koga sve imamo u Hrvatskom saboru. Valjda niti u vrijeme Khuena Hedervarya nije bilo gore.

Ali samo sada nemamo niti jednoga hrvatskog zastupnika u Saboru koji bi bio u stanju izudarati bar nekoga od njih, nogom u tur, kao u ono vrijeme. Jedini koji se posebno istaknuo bio je Vladimir Šeks kada je govorio sočno o zabrani jugokomunističkog SDP-a. Napadaju ga mnogi, pa i SDP-ovski član predsjednik RH. Ta on se uvijek pokaže "stranački nepristranim" kada se radi o njegovoj jugokomunističkoj SDP stranci, koja čak u svome nazivu i ne spominje hrvatsko ime.

Zato svekoliko državotvorni Hrvati podržavaju najavljenju mogućnost zabrane ove antihrvatske stranke u RH, skupa i s njenom koalicijom.

To bi bio jedni način da se hrvatska sabornica očisti od ovih jugokomunističkih elemenata. Svakako i s dodatkom da se provede lustracija i u HDZ-ovskoj stranci, za sve one koji se nisu oslobodili titoizma i jugokomunizma, koji još uvijek izjavljuju, s čelnih pozicija RH, kako su ponosni na svoju jugokomunističku prošlost.

I onda pitanje je koliko bi i u HDZ-stranci ostalo zastupnika u ovome Hrvatskome Saboru.

Ali svakako ovo se više ne odnosi na dopredsjednika Hrvatskog Sabora gospodina Vladu Šeksa kao i sve one koji su u potpunosti odbacili svoju jugokomunističku prošlost. Dajmo poradimo na Šeksovoj najavi! Neka Ustavni sud uzme na dnevni red Šeksov prijedlog s našom dopunom pa da jednom i RH postane slobodna, demokratska zemlja, bez vladavine jugofašističkih komunista. Među takvima dolazi na prvo mjesto rasprava o jugokomunističkom SDP-ovom predsjedniku Ivi Josipoviću.

On ima klavirsko zanimanje pa neka odlazi svirati jugokomunističkoj prošlosti.

On se pokazuje vrlo opasnim po slobodu države Republike Hrvatske, za koju su Hrvati i u ovome ratu prolili potoke krvi i podnijeli neprocjenjive žrtve. Zar će opet Hrvati morati uklanjati balvane i boriti se u trećem Domovinskom ratu?

Ako predsjednik RH ovako nastavi svoje djelovanje, onda se Hrvati moraju spremati i za novu obranu od srbofašizma na hrvatskim prostorima.

Zato je prijedlog Vlade Šeksa vrlo konkretno upozorenje svima.

Vrijeme je da se to shvati!

SDP, IDS I HNS - NA VLAST ILI U ZATVOR?

Diana Majhen, Zagreb

Kako se čini, naša je politička oporba zaključila kako je došlo vrijeme za pokazati zube. One iste zube koje je pažljivo skrivala dok je sadašnja Vlada provodila krizne mjere i uvodila harače, dok je pljačkala zemlju uzduž i poprijeko i ostavljala propala poduzeća i tvornice. Sa svih strana iz SDP-a, HNS-a i IDS-a stižu zahtjevi za prijevremenim izborima. Što se to promijenilo, pa je oporba odlučila kako je vrijeme za izbore?

Iz krize izašli nismo, niti se negdje nazire svjetlo na kraju tunela. Zaposlenost je i dalje u padu, živi se sve teže i teže. Nitko tko bi sutra došao na vlast ne bi uveo blagostanje, niti bi mogao izbjeći ono što oporba već mjesecima izbjegava, a to je preuzimanje kormila broda koji ne da je blizu potonuća, nego bi se slobodno mogao nazvati Titanik.

Pa zašto onda oporba odjednom žuri sa izborima, kad ju čeka ista ona situacija radi koje je te izbore izbjegavala svo ovo vrijeme?

Nameće se samo jedan logičan odgovor.

Počele su padati glave.

Sigurno da neće pasti sve, uvijek će biti onih koji su se dobro zaštitili i koji će ostati nedostižni. Ali padaju bar neke. Pa shodno tome, panju se približavaju i mnoge ljevičarske glave, za koje vladajuća stranka sigurno neće imati milosti. A svoje sigurno puno bolje možeš zaštititi ako vladaš državom, nego ako si u oporbi.

Pa slušam tako jednog Čačića, koji smatra da sadašnja Vlada nije sposobna preuzeti odgovornost i prepoznati situaciju u kojoj se nalazi. Čačić nam govori o odgovornosti, za nevjerovati. Onaj isti Čačić koji je ubio dvije osobe u Mađarskoj, pa uz polog od tisuću eura već drugi dan nam u Hrvatskoj dijelio lekcije o moralu i pravdi. Onaj „istinoljubivi“ Čačić koji nije vidio maglenke kojih nije ni trebalo biti, budući nije bilo ni magle, te obećavao novce obiteljima žrtavama koje nikada vidjele nisu? Čačić, uhvaćen u sukobu interesa? Čačić, koji ne isplaćuje

plaće radnicima svojih tvrtki, niti plaća pošteno zarađeno kooperantima svojih tvrtki, dok okolo bahato divlja europskim autocestama u bijesnim autima? Hoće nam takav voditi državu, ovako pravedan i pun morala?

Ili će to možda preuzeti Vesna Pusić, za koju je Hrvatska agresor u Domovinskom ratu, valjda zato što joj je srušila ljubljenu Jugoslaviju?

Hoće li nam ona voditi državu možda uz pomoć brata Zorana, koji nam preko svog GOLJP-a i pripadajućih satelita već godinama nastoji dokazati kako su hrvatski branitelji zločinci? Onaj isti Zoran Pusić koji je tražio da se iz hrvatskog ustava izbriše član koji zabranjuje udruživanje u svrhu stvaranja nove Jugoslavije?

Ili možda isto tako „istinoljubivi“ Damir Kajin, kojeg ne zanima ni istina ni pravda ukoliko se ne poklapaju s njegovim željama, a što smo imali prilike uvjeriti se kada je njegov „antifašist“ bacio bombu u Pazinu, za koju je Kajin optužio hrvatske desničare. I nikada nije našao za shodno da riječ kaže o tim lažnim optužbama, nego je cijeli slučaj preko noći nestao iz hrvatskih medija, a Kajin nastavio putevima pravde, čekajući valjda neku bolju priliku za rješavanje osobnih animoziteta preko svojih političkih funkcija? Kajin, pučki tribun IDS-a, stranke koja neodoljivo podsjeća na klasične zločinačke organizacije ogrezle u kriminalu i političkoj korupciji?

Ili jedan Zoran Milanović, kojemu valjda okice zasuze od sreće pri pogledu na Titove biste i petokrake, zato što te petokrake nisu palile i ubijale po njegovoj zemlji, nego u ime njegove zemlje? Milanović, predsjednik SDP-a čijim dužnosnicima su puna usta borbe protiv krimi-

nala i korupcije, a ne priznaju institucije zadužene za borbu protiv kriminala i korupcije kad te iste institucije uhvate te iste dužnosnike u kriminalu?

Kako god, oporba koja nam se nudi najavljujući prijevremene izbore podsjeća me na ono kada čovjek ima izbor: Ostati u gorućoj zgradi ili skočiti sa 15. kata iz nje na zemlju. Ni u jednom slučaju nećeš preživjeti.

Krajnje je vrijeme da hrvatski građani shvate kako HDZ i SDP nisu naš jedini izbor. Kako su i jedni i drugi već bili na vlasti, a tu vlast nisu iskoristili za dobro, nego za daljnje pljačke i opstrukcije uspostavljanja pravne države.

Kao što bi i Mladen Bajić više trebao prestati glumiti gljivu i odlučiti se što je i tko je. Da li netko tko je htio po svaku cijenu politički preživjeti, pa se nije usudio ići protiv onih na vlasti, stavljajući svoju vlastitu kožu ispred dobrobiti ove zemlje.

Ili je pak bio toliko nesposoban da nije ništa znao, ništa vidio i shodno tome, ništa poduzeo?

I prvi i drugi razlog bio bi dovoljan da nekog moralnog čovjeka natjera da da ostavku. Ali ne i Mladena Bajića.

Ovoj zemlji nije potrebna ni ovakva oporba, ni ovakva Vlada. Jedino što joj je potrebno je lustracija. Ne samo ona koja bi obuhvatila nekadašnje udbaške djelatnike i komunističke funkcionere, nego i sve one koji su Hrvatsku doveli u situaciju u kojoj je danas, puneći pri tome vlastite džepove, potpuno svejedno iz koje stranke bili.

Do kada ćemo puštati da HDZ i SDP igraju s nama ping-pong, smjenjujući se povremeno na vlasti, a da je pri tome svima nama sve gore i gore?

Vrijeme je za promjene.

U kojima neće biti mjesta ni za jedne, ni za druge. Nego za neke treće, za koje ne možemo sa sigurnošću reći hoće li biti poštene ili ne, ali nam, za razliku od ove dvije stranke, bar svoje nepoštenje još nisu pokazali.

KAD VAM VELIM: PSEĆE NOVINARKE I NOVINARI U BLUDNOJ PERVERZIJI!

Branko Stojković, Bjelovar

Kakve sve gadosti normalan čovjek može pročitati u novinama - da pametan čovjek ne vjeruje - da takve stvari još postoje. Nije ništa čudno jer postoji još novinarskih kretena - koji ne razumiju svoju ulogu u obraćanju s javnošću. Na primjer danas (6.1.2011.) sam pročitao u dnevnim novinama 24sata (koje ne kupujem iz razloga što svakodnevno posvećuju svoje stranice psima i drugim životinjama) ...

U "dnevnom kutku" koji piše: Anamarija Mlačak, pod naslovom "Zdjelica hrane, topli kutak i oni postaju najbolji prijatelji" ... Ta očito mlada i neiskusna osoba ublaživa i ugrize psa nad mnogim žrtvama, jer kaže ona (tako kaže) da ti pseći očnjaci, tj. zubi ne bole - nego miluju. Novinarka M(l)ćak između ostaloga kaže: kako psi nisu hrpa kože, buha,..., smrada i opasnosti,..., nego već živo biće. Nego da su to najbolji prijatelji čovjeku? Pitamo se - što ta novinarka uopće zna o psima - koji su joj toliko dragi i simpatični.

Za nju postoje čak i ljudi koji se izivljavaju nad tim "dragim" životinjama.

Stvarno ovo su gadosti koje ona servira ljudima. Što mislite, pas je svojim mozgom, odnosno umijećem dopro do mozga male Marijete, uspavane, koju je probudio njezin um. Stvarno većih gadosti nisam danas mogao pročitati u novinama, koje toliko promiču i štite pse. Perverzna pseća novinarka kaže; da je pas terapija. Poznato je meni dobro to bolesno idelopoklonstvo prema psima i drugim životinjama, koje se provlači stoljećima. I nameće se drugim ljudima.

Novinarka koja nema očito o čemu drugome

pisati - piše da je mala Marijeta učinila prve korake uz "crnog" četvoro-nošca. Sramota je da takve gadosti stavljaju na naslovnu stranicu dnevnog tiska 24sata. Nije mi ništa čudno jer taj list od svog pokretanja reklamira pse.

I ovaj puta ću kazati - neka im psi kupuju novine i njihovi slugi. Mislim da su to najgori vražbine i prevare. Obmane i laži.. Dobro sam ja

upoznao pseće nakaze i proučio njihovu parazitsku naviku. Znaju se dobro umiljavati i opčaravati "slabog čovjeka" koji pred njima poklekne.

Tu piše - kako je neki profesor kinezologije Dražen Viljušić izmislio neke pseće terapije za bolesne ljude.

Cieli dnevni list i stranice su prožete sa slikama pasa i njihovih vlasnika. Pas "crnjo" i "žućo" su medijske ličnosti - što mislite? Bolesno je to - odveć bolesno.

Mogao sam preko tog članka prijeći ravnodušno i ignorirati sve što piše. Ali ja nisam od onih koji truju oko sebe i šire bolesti, nego sam svjestan čovjek koji upozoravam na uništavanje ljudi.

Nije ništa bolji ni Večernji ni Jutarnji list, jer i oni mnogo svoga prostora daju psima i mačkama i drugim životinjama. Dok o mnogim problemima čovjeka šute.

Na kraju - čuvajte se tih pasa, himbenih radnika, kojima je mjesto u ognjenom jezeru.

BAZALO (46. nastavak)

Dr. Mile Budak, hrvatski književnik, političar i državnik

Kad je dopro do mrtvog tijela, posve se je prignuo, lopatu položio skoro vodoravno i najpažljivije skidao zemlju, zapinjući za odielo veoma malo i s najmanjom snagom. Noć je bila vidna, bez i najmanjeg oblaka i bez ćuha vjetra, ali i bez mjesečine. Oči su se svima privikle na tu rasvjetu toliko, da su veoma dobro vidjeli. Svi su pogledi bili upereni na Ivanovu lopatu, a kad bi je podigao, onda bi kao mrtvi padali na mjesto, s kog ju je izvadio sa teretom zemlje. Samo je on dobro razaznao odijelo od zemlje, dok su ostalima smetale sjene neravne zemlje, pa ih je to varalo. Kako je bila velika suša, zemlja se nije bila slegla, pa je nije bilo teško micati i dizati.

Od mrtvog se je tiela širio veoma težak zadah. To je najteže osjećao Maleta, pa se je izmicao i nenapadno mijenjao mjesto, no kako je vrijeme bilo posve mirno, zrak je bio na sve strane posve jednak. Ni ostalim nije bilo lako, izuzevši Ivana. On je znao disati tako, da nije uopće osjećao nikakova mirisa, kad nije htio, baš kao što je uprav za mirise bio osjećaj-niji i osjetljiviji od svih svojih graničarskih suvremenika. Kako je znao danima i danima nosati posve prazan želudac il hodati po najvećoj studeni, a da se niti ne nakašlje, dok bi se drugi u istim prilikama sigurno smrztio, tako je znao nositi i sve zadahe - od najopojnijeg mirisa do teškog smrada, koji guši i ubija. Njegova je sposobnost bila skoro neograničena, pa što mu je palo na um, da mora učiniti il naučiti, to je i izveo. Trebalo je samo, da on sam u svojoj duši dođe do spoznaje, da je nešto nužno, da nešto mora, i tad više nije moglo biti za njega ni pitanje ni rasprave, da li on to može il ne može. Što je god htio, to je sigurno mogao, al dok je on došao do stanja, da nešto - hoće, htjelo se je mnogo unutar-njeg proživljavanja i doživljavanja, koja on ne bi bio znao nikom protumačiti i obrazložiti.

Očistio je cijelo tijelo od zemlje osim glave. Oko nje je obilazio lopatom veoma oprezno i pobožno i nije je dirao rukama, dok je ostali dio tijela i rukama čistio od zemlje tako, da je bilo posve na čistom. Zemlju je otrešao, drmajuci okrajcima odijela. Kad

je sve svršio, a Ante još nije bilo, uzpravio se je, izmakao se, podbočio se na držak od lopate i tako stajao. Poslije kratkog upočivanja skine kapu i metne je u džep. Kao da se je sjetio, da pred veličanstvenom smrću i pred tajnom drugog svijeta čovjek mora stajati ne samo pobožno nego i otkrivene glave ---

Ubrzo je i Ante stigao i ustavio kola nakraj ceste, tik groba. Kad su izvadili lijes, Ivan ga je pomno pregledao i opipao iznutra šavove, da vidi, da li su dobro zamazani voskom, kako je naručio. Bojao se je, da bi moglo curiti iz lijesa, no sad se je nadao, da je to bila neopravdana bojazan. Činilo mu se, da je tijelo veoma suho. Donji je dio lijesa položio duž groba, a tad rukama oslobodio glavu od zemlje i rekao Anti, da primi mrtvacu za noge, a on će za ramena, da ga njih dva polože u lijes. Ante je to veoma spremno činio, no jedva je izdržao, te čim je tijelo spustio u lijes, naglo se odmaknuo nekoliko koračaja.

- Ništa j' to - tješio ga je Ivan šaptom, mećući poklopac na lijes, da tako malko spriječi širenje teškog zadaha. Znakovima je i pokretima ruku pokazao ostalima, da žurno zatrpaju raku. Radili su veoma brzo, pa je za nekoliko časaka bilo stanje skoro kao i kad su tu došli. Ivan je bio pomislio, da bi bilo pametno, da u grob metnu nekoliko krupna kamena, koji bi nadomjestili izvađeno tijelo, no onda se predomisli i ne reče ništa. Vjerovao je, da će se svakako doznati, da su oni svog Nikolu odvezli, al nije mogao pomišljati, da bi ga vadili iz posvećene zemlje i opet vukli tu na razkrižje javne ceste. Tako daleko, vjerojatno, ne ide ni državna osveta ---

Konji su se uznemirili i uzplahirili, kad su ljudi metnuli lijes u kola. Da li ih je smetao zadah il je još što i preko toga - nije dano ljudskom shvaćanju da dokuči. Činjenica je samo, da su bili veoma uznemireni i odmahivali glavama kao kad občute u blizini vuka.

Kad je to Josip Lukičin dulje promatrao, iduci kraj konja, čvrsto je povjerovao, da oni vide mnogo više neg ljudi.

Išli su oko kola kao počasna straža, otkrivenih glava.

BOŽJI PUSTOLOV (13. nastavak)

Daleki putevi Franje iz Ksavera

Josip Badalić D.I. – Zagreb, Voćarska 106

Na Malaku su navaljivale tada mnoge muslimanske čete. Položaj je bio vrlo težak. Jednoć flota od desetak lađa pođe prema neprijatelju, ali se tri sedmice nije vraćala. Uzbudjenost u gradu je silna. Jedino Franjino srce je mirno i čvrsto. Budi pouzdanje u Boga. A jedne nedjelje, za propovijedi koja je bila plameni poziv na pouzdanje, najednoć zastađe i kao da ne zna za se. Iza kratke šutnje reče: "Veselite se i radujte, jer su se naša braća sukobila s nevjernicima i pobijedila neprijateljsku flotu. Duskora ćete ih vidjeti." Popodne istu vijest reče u propovijedi ženskomu svijetu i spomene točno dan kad će im se muževi i sinovi vratiti. I točno se tako zbi - povjesnički je sve zajamčeno.

U tim kritičkim časovima prima Franjo uzbuđeno prvi put vijesti o Japanu.

Novi svijet na pomolu

Neki japanski plemić nehotice ubi čovjeka i morade pobjeći, te zatraži utočište na portugalskoj lađi. Trijezan i razborit čovjek od 35 godina, po imenu Anjiro. Muči ga savjest i želi je oteretiti. Vlasnik lađe i trgovac Juraj Alvarez, štovatelj Franjin, poče mu govoriti o "velikom boncu sa zapada", našem Franji. Anjiro se odluči na put od 5.000 kilometara uz silne pogibli, osobito od tajfuna i gusara. Dođe u Malaku, no Franjo je negdje na Molučkom otočju. To bi značilo tražiti iglu u stogu sijena. Vraća se u Japan, no nastaje takova bura te baci lađu već blizu japanske obale prema Kini. Čuje da je Franjo sada sigurno u Malaci. Putuje ponovno. Alvarez ga povede odmah Franji koji je upravo vjenčao jedan par. - Vrlo se radovao kad je sve čuo o Anjiru, jer mu se činilo jasno da je to djelo Božje što mu je došao. Sve je točno opisao kasnije sam Anjiro, a i sv. Franjo, koji je ispitao sve o narodu i običajima u Japanu. Dobio je dojam da je to narod koji željno traži istinu, dobar, te sposoban za Kristovu vjeru.

Franjo piše uz jedan izvještaj ovo: "Čini mi se, barem tako osjećam u duši. da ćemo u toku idućih godina ja ili tko drugi iz Družbe Isusove poći u Japan, premda je put združen s mnogim pogiblima. Jake su bure, a i kineski gusari tu kruže, pa mnogo lađa propada. Molite se. Međutim će Anjiro naučiti portugalski. Poučavat ćemo ga u vjeri te ćemo čita-

vu kršćansku nauku prevesti na japanski jezik. Govorit ćemo također opširno o dolasku Gospodina našega Isusa Krista".

Da, kraljevstvu se Kristovu otvaraju novi svjetovi i rađa se nova povijest Crkve.

Ljubav i briga u Indiji

Obično je Franjo na prodornim putovanjima duše potresao, dao bitne pouke i brzo ih krstio, a nasljednici će ih strpljivim radom popunjati i odgajati. Nije tu bilo nikakva nemira ni pustolovina, nego pionirski posao. Franjo kao poglavar htio je sam vidjeti krajeve i ljude u koje će onda poslati stalne radnike. Postupak s Anjirom bio je drukčiji; to je pametan muž, bit će sam apostol i od pomoći svakom vjerovjesniku, stoga njega treba pripremiti što temeljitije, a krstit će ga što svečanije u Goi sam biskup.

Franjo pođe iz Malake koncem prosinca, ali Anjiro kao udvoran Japanac čeka dobrotvora Jurja Alvariza te pođe s njim na put nekoliko dana kasnije. Franjo piše: "Valjalo nam se tri dana i tri noći boriti s velikim pogiblima od bura koje su bile žešće od svih što sam ih na moru doživio!" Preporučavao sam se u najtežim teškoćama molitvama zaručnice Kristove Crkve i svetim članovima reda, u prvom redu pokojnom prijatelju Faberu. Nije se bojao smrti, ali uz Božju volju neće mu se ni umrijeti dok ne udovolji velikoj želji srca da unese Evanđelje u Japan. Usred najveće bure on uživa Božju utjehu te lijeva slatke suze.

I tako **13. siječnja 1548.** stigne oštećena lađa u Kočin, a Franjo ostane u Indiji ovaj put 15 mjeseci. Uređuje poslove, a sad je tu već 17 isusovaca, mnogi u kolegiju za odgoj domaćih svećenika u Goi. Srce mu je priraslo uz prve plodove rada — uz lovce biserja te se za njih očinski brine. Piše kralju odvažno pismo u kojem veli da neće biti reda i ploda u Indiji dok kralj ne bude zvao na odgovornost guvernera i zaprijetio im strogim kaznama.

Prema subraći sama je ljubav te jedan piše kako je Franju dosta samo pogledati da čovjek bude veselij i bolji; kao što će i Japanac Anjiro naskoro zapisati: "Stotinu života dao bih iz ljubavi prema njemu."

Hrvatska knjižara

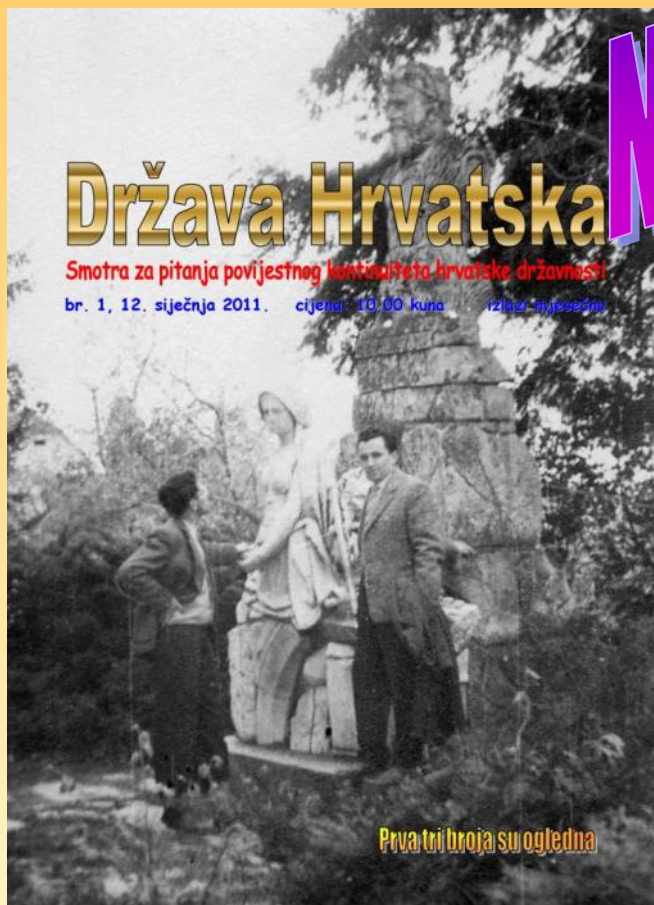
internetska knjižara i antikvarijat

Vam predstavlja:

Hrvatski
uljudbeni
pokret

Udruga za zaštitu
prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

Novo!

Država Hrvatska

Smotra za pitanja povijesnog
kontinuiteta hrvatske državnosti

Izlazi mjesečno

Cijena 10,00 kn

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
"OGNJIŠTE" Nakladna
zadruga

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković

OGNJIŠTE Nakladna zadruga, Zagreb, Pete poljanice 7,
PJ Hrvatska knjižara, Zagreb, Četvrte poljanice 8,
www.knjizara.hrvatskauljudba.hr,